

Formanden: Jeg maa dog gjøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at han befinder sig i en Bilsfarelse. Det synes, at det ærede Medlem forudsætter, at de nugældende Valg til Rigsraadet ere stete under Forfatningen for Kongeriget Danmarks og Hertugdømmet Slesvigs Fællesanliggender som bestaaende, men den Forfatning veed det ærede Medlem meget vel bestaaer ikke.

Ischærning: Jeg beder om Forkaldelse, dersom den ærede Formand vil læse den Ed, som alle Medlemmer have aflagt, vil han see, at den bestaaer, skjønt . . .

Formanden: Det ærede Medlem veed jo meget vel, at det kun er en Bencævne paa Loven, som den har faaet dengang, den blev udgivet, men da vare Forholdene anderledes, end de ere nu.

Ischærning: Denne Ed er aflagt siden den Tid; dersom den ærede Formand kan vise mig noget Lovbud, som bestemmer, at det skal være saaledes, kan jeg naturligviis ikke Andet end underkaste mig, men jeg har ikke seet og kjender ikke noget saadant Lovbud.

Formanden: Det ærede Medlem kjender vist de Begivenheder, der ere passerede, og jeg kan kun stille en Anmodning til det ærede Medlem om at ophøre med at forfølge den Tankegang, han her er kommen ind paa.

Ischærning: Jeg behøver ikke at forfølge den, den er nu saa fuldstændigt udviklet, at hver Mand, der har Samvillighed, veed, hvad det er det gjælder om. — Men en anden Side af Sagen ved de nye Valg var, at dengang disse nye Valg foregik, blev det overalt udspredt, at Rigsraadet var berettiget til at afgjøre Loven om Sladeserstatning for Kriegen. Det har ganske rigtigt afgjort den, men jeg troer ikke, at der mere er Noget, der jo erkjender, at dette ikke hørte under Rigsraadet,

men at det i Virkeligheden hørte under Rigsdagen.

Formanden: Spørgsmaalet om denne Lovs Gyldighed ligger ikke for til Afgjørelse her, og da den er stadfæstet af Kongen, maa den anerkjendes.

Ischærning: Nei, det ligger ikke for, men det ligger til Beviis for, at de Valg, som bleve foretagne under Omstændigheder af denne Art og med et saadant Udhængsskilt fra det Offentliges Side, ikke bleve rene, ikke bleve store ligeoverfor det Spørgsmaal, som her foreligger. Det var kun dette, jeg vilde godtgjøre, at man aldeles ikke kan slutte Noget, der angaaer Kongeriget Danmarks Rigsdags Forfatnings retmæssige Forandring, fra, hvad der foregik ved Valg, som ikke havde og ikke kunde have med dette Spørgsmaal at gjøre.

S. Pedersen: Jeg skal ikke komme ind paa en Strid med det ærede Medlem om Begreberne „fælles“ og „særligt“, jeg troer, at naar man vil hænge sig i Bencævnelser „fælles“, saa har han Ret, men kommer man ind paa Sagens Realitet og navnlig ikke overseer den Lov, der har faaet Hans Majestæts Stadfæstelse under 23de December 1864, stiller Sagen sig noget anderledes. Jeg skal forudstille den Bemærkning, at det ikke var det ærede Medlem, jeg sigtede til, da jeg talte om Naadet paa et tidligere Stadium om at faae Ministeriet styrket. Hvad angaaer den Afgjørelsesmaade, som han gjentagende har indbragt her i Thinget; og navnlig det Forslag, der har foreligget til Behandling for nogle Dage siden, da have Grundene til, at jeg her ikke har kunnet følge ham, været disse: For det Første Hensynet til det fremrykkede Trin, hvorpaa Forfatningsagen staaer, saa at man kan imødesee, at den vil faae en snarlig Afslutning; og for det Andet, at jeg, eftersom jeg forstaaer og opfatter Lovene, ikke har kunnet indsee, at den ene Repræsentation